

sen af den alt i 1865 paatænkte Forandring, at foreslaae den fulde Gjennemførelse af et Princip, der, som ovenfor anført, alt i flere Aar praktisk har været bragt i Anvendelse af det danske Postvæsen.

3 Virkeligheden er den her foreslaaede Taktansættelse kun en ligefrem Anvendelse af de Grundsætninger, hvorpaa den Rowland Hillske Reform i Brevtakterne er bygget, paa Pakkebefordringen, d. e. paa Befordringen af saadanne Forsendelser, der ere saa vægtige, at de af praktiske Hensyn under Behandlingen maae adskilles fra Brevene. Men ligesaa lidt som det lader sig paavise, at Befordringen af de Breve, for hvis Vedkommende Befordringsafstanden er større, forvolder Postvæsenet en større Udgift end andre Breve, ligesaa lidt lader dette sig gjøre med Hensyn til Pakkebefordringen i Almindelighed. Saaledes som Postvæsenet nu engang er organiseret, eksisterer der over hele Landet et Net af Postgange, der imidlertid kan betragtes som en sammenhængende Række af Forbindelser mellem Nabostationer, og som saaledes vil være nødvendigt blot for den locale Traffiks Skyld. At disse Localforbindelser tillige benyttes til Befordring af viderefrakomne Forsendelser, foranlediger kun forsaavidt en særlig Udgift, som det ordinaire Befordringsmiddel af den Grund bliver utilstrækkeligt. Vilde man nu ved Tarten søge at tage Hensyn dertil, vilde Portoansættelsen dog ikke komme til at rette sig efter Befordringsafstanden, men efter den Omstændighed, om Forsendelsen var bestemt til en Nabostation eller ildover denne. Det er imidlertid allerede nu forholdsvis sjældent, at de ordinaire Transportmidler ere utilstrækkelige til Befordringen af viderefrakomne Pakker (Pakvognene foranlediges for den pverveitende Deel ved Befordringen af Reisegods), og jo hyppigere Postforbindelserne blive, og jo mere Befordringen stæer med Jernbaner eller Dampskibe, desto mere indskrænkes Pakvogns-udgiften. Men at tage et saadant Hensyn til denne, at samtlige over hele Landet forekommende Pakkeforsendelser ildover Nabostationerne til enhver Tid komme til at koste mere i Porto, fordi enkelte af slige Forsendelser i enkelte Tilfælde og egentlig kun paa

enkelte Router kunne siges at forvolde en Udgift, der ikke nødvendigvis af Localtrafikken alene, er — saaledes som Postvæsenet nu er indrettet — ikke billigt, og en saadan Taktansættelse bliver selvfølgelig endnu mere urigtig, naar Forbyrelsen ligefrem sættes i Forhold til Befordringsafstanden. Paa lignende Maade forholder det sig med den Udgift, Omlæsningen og Omerpedititioner af viderefrakomne Forsendelser maafee paa enkelte Steder kan siges at foranledige, og ved denne Udgift kommer det endnu i Betragtning, at den foranlediges, ikke just fordi Forsendelsen er afgaaet fra en Ikke-Nabostation, men fordi Afgangsstedet ligger paa en anden Route end Bestemmelsesstedet; medens saaledes f. Ex. en Pakke fra Fredericia til Aarhus eller fra Ribe til Hølstebro aldeles ikke omlæses, maa en Pakke fra Bogenfæ til Fredericia undervejs af- og paalæses samt omerpederes flere Gange. Paa de øvrige af Postvæsenets Udgifter, til Personale, Localer, Expeditionsmateriel osv., har Befordringsafstanden aldeles ingen Indflydelse.

Det er indlysende, at en Pakketakt, der er fastsat uden Hensyn til Befordringsafstanden, frembyder store Fordele i praktisk Henseende. Hvor simpel end den nu gjældende Pakketakt for Sager over 4 Pds. Vægt i og for sig er, bliver den dog saagodt som aldrig udregnet af Publicum selv (hvorved ogsaa den Afgang, der er givet til at frigjøre Forsendelserne med Frimærker, faaer mindre Betydning), ganske simpelt af den Grund, at der til Taxeringen nødvendigvis hører en Veilængdetabel, der dog ikke ligefrem kan anvendes, da Veilængden for de eventuelle Jernbaner eller Søstrækningers Vedkommende først maa reduceres til Taktmiil (Loven af 26de September 1865 § 2 B. 1). Men selv for Postvæsenets Functionairer, og da navnlig saadanne, for hvem Postforretningerne ikkun afgive et Bierhverv, f. Ex. Brevsamlere, Landpostbude osv., har det en ikke ringe Betydning, ved Taxeringen at være fritaget for alt Hensyn til Veilængderne, der dog kun tildeels kunne have i Hukommelsen, naar Tarten skal anvendes. Fortsættelsen af Afstandsberegningen letter derhos Anvendelsen af det Taktprincip, som man under alle Omstændigheder, baade som Følge af